

Veilig, zeker, gelukkig ...

Is dat wel mogelijk?

George Cutting

Tegenwoordig wordt alles in het werk gesteld om **meer veiligheid** te bereiken in het verkeer en in fabrieken of andere werkplaatsen. Men probeert ook ons allerlei **zekerheden** te verschaffen. Zekerheid van de wieg tot het graf. Dat moet ertoe bijdragen dat wij **echt gelukkig** worden. Het geluk willen we bezitten. Daar is ons streven op gericht; en terecht.

Maar ...

- voelt u zich werkelijk veilig?
- hebt u zekerheid voor leven ... en dood?
- bent u echt gelukkig?

En toch liggen deze drie zekerheden voor het grijpen. Dat is geen loze kreet, maar absolute waarheid. Ook voor u!

Op reis

Wij zijn allemaal op reis. De weg die wij volgen, is voor ieder verschillend. Op twee punten slechts is er overeenkomst: de weg van ieder mens heeft een begin en een eind. Wij worden geboren – wij moeten sterven – wij worden begraven. Is het daarmee afgelopen? Of is er nog een leven na de dood? Ja, dat is er!

God spreekt in de Bijbel van twee toestanden met betrekking tot het voortbestaan van de mens:

- het eeuwige leven (in de hemel)
- de tweede dood (de poel van vuur)

En wat God zegt, is voor honderd procent waar! Daarom is het noodzakelijk ons af te vragen waar wij terecht zullen komen.

Geen mens weet wanneer hij het eindpunt van zijn levensweg bereiken zal. Dat kan over tien jaar zijn; mogelijk binnen een jaar; misschien vandaag nog! Waar zult u zijn als aan uw aards bestaan een eind komt? U kunt dat nu al zeker weten!

We kunnen de mensen in drie groepen verdelen: 1) zij, die beweren er onverschillig onder te zijn wat er na de dood met hen gebeurt en niet in de Heere Jezus geloven: die zijn niet veilig. 2) zij, die twijfelen of zij wel ooit in de hemel zullen komen, hoe graag ze dat ook willen: die zijn niet zeker. 3) zij, die zeker weten dat zij eens in de hemel zullen komen, omdat zij geloven in Jezus Christus,

Die voor hun zonden stierf: die zijn veilig, zeker en gelukkig.

Het is wel heel verschrikkelijk als een mens geen belangstelling heeft voor zijn eeuwig voortbestaan. Elke dag maar werken en zwoegen, koortsachtig jagen naar bezit, zoeken naar genot en helemaal vergeten dat het leven een zeepbel is die uit elkaar spat. Zo zijn er miljoenen blind voor het oordeel dat hen wacht, blind voor de liefde van God, Die hen echt gelukkig wil maken. Zij leven alsof er geen God, geen dood en geen oordeel bestaan. En toch heeft God heel duidelijk gezegd, dat Hij de mensen moet oordelen om de zonden die zij doen, of gedaan hebben. De dood is het loon van de zonde, de verdiende straf voor alle verkeerde gedachten, woorden en daden, die wij doen. Maar, omdat God weet hoe verschrikkelijk het verloren gaan is: de eindeloze pijn, heeft Hij al het mogelijke gedaan om de mensen daarvan te redden. Want Hij heeft de zondaar lief!

Gedreven door de hoogst denkbare liefde voor de mensen, gaf God Zijn eigen Zoon. Hij zond Jezus Christus naar de aarde, om Hem aan een kruis te laten hangen en zo een vreselijke dood te laten sterven voor onze zonden. God bewees Zijn liefde voor ons, doordat Christus gestorven is toen wij nog zondaars waren. Daarom kan ieder die in Hem gelooft in de hemel komen, en voor het oordeel van God gespaard worden.

Nog onverschillig daarvoor?

Dan bent u in een gevaarlijke toestand! Dan leeft u op de rand van een afgrond! Elke dag kan de laatste zijn van uw leven, en dan volgt het oordeel. Uw bestemming staat dan voor altijd vast: de plaats van de pijn, de tweede dood. U bent in de greep van de duivel, die geen ander doel heeft dan de mensen te bedriegen, hen in het onheil te storten. Hij probeert u wijs te maken, dat het allemaal wel meevalt, dat u nog alle tijd hebt om te denken aan dood en oordeel; dat het veel verstandiger is eerst van het leven te genieten.

Later, later ... is het devies van satan.

Maar het betrouwbare Woord van God zegt: ***nu is het de tijd waarin Hij u genade wil bewijzen.*** Ga daarom vandaag tot Hem, want van uitstel komt afstel. Nu is het de dag om u veilig te stellen voor de verschrikking van de helse smarten.

Nog onzeker?

Misschien zegt u: 'Ik ben niet onverschillig; ik zou ook graag gelukkig willen worden. Ik heb veel gebeden om vergeving van zonden, maar het helpt niet. In mijn hart is nog dezelfde angst, dezelfde twijfel als voorheen. Ik ben niet gelukkig, omdat ik niet zeker weet of God mij wil aannemen'.

Dan is het met u anders dan met hen die onverschillig zijn. Toch hebben uw angst en twijfel dezelfde oorzaak: ongelooft.

De onverschillige mensen geloven niet, dat zij zondig zijn, schuldig voor God en dat zij daarom geoordeeld moeten worden. U, die twijfelt, gelooft niet dat het door God gegeven middel tot uw redding werkelijk voldoende is. Hoe ernstiger u hierover nadenkt, hoe groter uw verlangen wordt, hierover zekerheid te krijgen.

‘Want wat baat het een mens, als hij de hele wereld wint en schade lijdt aan zijn ziel?’
(Mattheüs 16:26).

Ieder mens die eerlijk nadenkt over zijn toestand tegenover God, voelt zich schuldig en onrein. Tegenover Zijn heilige Majesteit komt er een gevoel van zonde en schuld. Ja, er kan angst zijn bij iemand die nadenkt over zijn toekomst: hoe kan ik verschijnen in het rechtvaardig oordeel van God? Mijn zogenaamde goede daden zijn waardeloos.

Ik ben verloren!

Dat begrijpt men dan. En dat is het punt waar ieder mens moet komen, want daar is het begin van alle ware zegen. Dit gevoel wordt door God bewerkt. Nog meer: Hij Zelf is erover verblijd. Maar in deze toestand van schuldgevoel hoeft men niet door te leven. Want God wil, dat men zich nu uitspreekt tegenover Hem. Dit zal vanzelf komen: het bewustzijn van zonden bewerkt wel droefheid en onrust, maar het bewerkt ook een verlangen naar redding. Het werkt een zich afwenden van het zondige leven en een zich omwenden, omkeren of bekeren tot God. Men belijdt of erkent zijn schuld. Het staat zo eenvoudig in de Eerste Brief van Johannes, hoofdstuk 1 vers 9: ‘Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeeft’.

Zo was het bij de verloren zoon in Lukas 15; zo is het met ieder die deze geweldige gebeurtenis in zijn leven ervaart. Dat is bekering. De weg naar volle vrede staat nu open. Dan is er blijdschap over u in de hemel.

Als iemand verdwaald is, moe en hongerig, en hij komt bij een kruispunt zonder de juiste weg te weten, dan zal hij niet tevreden zijn als men hem zegt dat één van de twee wegen misschien naar de gezochte plaats gaat. Hij wil daarover *zekerheid* hebben.

Zo gaat het met ieder, die weet dat hij verloren is en dat hij op weg is naar de hel. Hij is er niet mee geholpen als iemand hem een weg wijst die misschien of zelfs waarschijnlijk naar de hemel leidt. Hij wil honderd procent zekerheid hebben dat hij op de goede weg is. Elke vergissing is levensgevaarlijk, want het kan zijn dat iemand een weg ‘recht schijnt; maar het laatste van die zijn wegen des doods’ (Spreuken 14:12).

Als wij duizend mensen naar de juiste weg vragen, dan is het mogelijk dat we ook duizend verschillende antwoorden krijgen. Vooral als het gaat om de belangrijke levensvragen, want ieder mens is eigenlijk een zoeker naar de goede weg.

Gelukkig is er een betrouwbare gids: het Woord van God, de Bijbel. Hij wil u de weg wijzen die u moet kiezen om zekerheid te krijgen. Daarom willen we aan de hand van deze ‘Gids’ nagaan wat God zegt over:

1. De **weg** tot behoudenis – dat is redding (Handelingen 16:17)
2. De **zekerheid** van de behoudenis (Lukas 1:77)
3. De **blijdschap** over de behoudenis (Psalm 51:14).

Deze drie waarheden staan wel met elkaar in verband, maar het fundament van elk is verschillend.

Het is bijvoorbeeld best mogelijk dat iemand wel de weg tot behoudenis kent en toch niet zeker weet of hij behouden is. Ook komt het voor, dat iemand de zekerheid heeft, dat hij in de hemel zal komen, maar dat hij de blijdschap mist, die er het gevolg van mag zijn.

1. De weg tot redding

(wordt ook wel genoemd: behoudenis, zaligheid)

Over 'de weg tot behoudenis' vinden we een mooi voorbeeld en een duidelijke aanwijzing in Exodus 13. Daar wordt in vers 13 beschreven wat twee mensen, een priester van God en een arme Israëliet, ongeveer 3000 jaar geleden samen bespraken. We kunnen ons voorstellen: het gesprek is heel levendig en gaat kennelijk over een belangrijke kwestie.

De ezel en het lam

Tussen hen in staat een kleine ezel. 'Ik weet', zegt de Israëliet, 'dat God wil dat elk eerstgeboren ezelsveulen moet gedood worden; tenzij een lam in de plaats daarvan sterft. Maar ik ben een arme man en ik kan het onmogelijk missen; en ik heb ook geen lam; kunt u voor deze keer niet een uitzondering maken?'

'Maar', antwoordt de priester ernstig, 'de wet van de Heere is duidelijk: één van tweeën; een lam moet sterven, of de jonge ezel'.

'Nu, dan is al mijn hoop vervlogen', zegt de man verdrietig.

Op dat moment komt er een oude Israëliet, met een vriendelijk gezicht, aanlopen. Hij heeft de laatste woorden van de arme man gehoord, en staat even diep na te denken. Dan zegt hij vriendelijk: 'Wees maar rustig, vriend, ik kan je helpen. Thuis heb ik een klein lam, waaraan we allemaal wel erg gehecht zijn, maar ik zal het toch halen en ik wil er afstand van doen. Dan kun jij je jonge ezel houden'.

Hij gaat weg en komt dadelijk terug met het beloofde lam. De priester slacht het en verbrandt het op het altaar. Daarna zegt hij tegen de arme man, die stomverbaasd heeft toegekeken: 'Nu kunt u uw ezel met een gerust hart weer mee naar huis nemen. Het lam is in de plaats van de ezel gedood. Bedank uw vriend maar voor wat hij voor u gedaan heeft'.

Dit verhaal is een illustratie van wat God voor u wilde doen. Omdat u gezondigd hebt, bent u schuldig voor God. En nu eist God dat deze schuld betaald wordt. Maar u kunt dat niet, want u hebt niets om te betalen. Het gevolg daarvan is, dat God u moet oordelen. Er is maar één mogelijkheid om aan dit oordeel te ontkomen: een door God erkende en aanvaarde plaatsvervanger moet in uw plaats sterven. Maar ... wáár zult u zo'n plaatsvervanger vinden?

De Plaatsvervanger

U weet zelf niemand?! Daarom heeft God Zelf ervoor gezorgd. Hij zond Zijn eniggeboren, veelgeliefde Zoon, en zó heeft Hij gezorgd voor een Lam zonder gebrek.

'Zie, het Lam van God!' zei Johannes tot zijn discipelen, toen hij de Heere Jezus zag aankomen. Deze Jezus, de Zoon van God ging naar het kruis, zoals een lam, dat ter slachting geleid wordt. Dáár leed Hij om onze zonden, als Rechtvaardige voor onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen (1 Petrus 3:18). Hij heeft voldaan aan alles wat God eiste, ten gevolge van de

zonden die wij, mensen, hebben gedaan.

Als u werkelijk gelooft in de Zoon van God, dat wil zeggen: als u volledig vertrouwt op Hem en op wat Hij gedaan heeft, dan wordt u niet veroordeeld.

God ziet dan wat Christus heeft gedaan zó alsof u het zelf deed. De Heere Jezus is na Zijn sterven voor onze zonden weer opgestaan. Hij lééft nu, en Hij heeft Zelf gezegd: 'Omdat Ik leef, zult gij leven' (Johannes 14:19).

Nog een andere belofte heeft Hij ons gegeven: 'En als Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weer en zal u tot Mij nemen, opdat gij ook zijn moogt, waar Ik ben' (Johannes 14:3). Daar zullen we 'thuis' zijn.

2. De zekerheid van de behoudenis

Maar misschien zegt u: 'Ik weet wel, dat ik zelf niets kan doen om daardoor in de hemel te komen. Ik heb wel geleerd dat ik alleen op Christus en Zijn werk kan vertrouwen. Toch ben ik er nog niet zeker van dat alles helemaal in orde is. Vandaag voel ik me gelukkig en ben ik blij, als ik eraan denk dat God mijn zonden vergeven heeft, omdat ik geloof in de Heere Jezus. Morgen is het misschien weer anders. In plaats van gelukkig te zijn, bekruipt me dan weer angst en twijfel. Hoe zou dat toch komen?'

Laat ik er een vraag tegenoverstellen: 'Hebt u ooit gehoord dat een kapitein het anker van zijn schip in het schip zelf vastmaakt om zó een goede ankerplaats te vinden?'

Natuurlijk niet! Hij zou niet goed bij zijn hoofd zijn. Hij laat het anker naar buiten zakken in de bodem van de zee. Het zal zichzelf daar stevig vasttrekken. Ik bedoel er dit mee: u moet niet naar binnen zien, op uzélf, om zekerheid te vinden, maar naar buiten, op de Heere Jezus. U bent geneigd om de zekerheid van uw behoudenis afhankelijk te stellen van de gevoelens die u bij uzelf waarneemt. Als u nogal tevreden bent over uw gevoel, denkt u dat alles met u in orde is. Maar als morgen die gelukkige gevoelens weer verdwenen zijn, wordt u door de storm heen en weer geslingerd evenals een schip dat in nood is.

Denk erom, dat uw behouden zijn alleen gegrond is op wat de Heere Jezus in uw plaats gedaan heeft. De apostel Paulus schreef: 'Hij is onze vrede', en 'Uit genade zijt gij behouden geworden door het geloof; en dat niet uit u ..., niet uit de werken, opdat niemand roemt' (Efeze 2:8-9). Alleen het bloed van Jezus Christus (een beeld van Zijn dood voor ons) reinigt van elke zonde. In de Eerste Brief van Johannes, hoofdstuk 5 vers 13 staat wat we daarvoor nodig hebben: 'Deze dingen heb ik u geschreven, die gelooft in de Naam van de Zoon van God, opdat gij weet dat gij het eeuwige leven hebt'.

Een verschrikkelijke nacht

Er was eens een verschrikkelijke nacht in Egypte, toen een engel van God opdracht had alle oudste zonen te doden (Exodus 12). In Egypte woonden toen ook de Israëlieten en God had niet gezegd dat de engel hun huizen zonder meer moest passeren. Wél had God een middel aan de hand gedaan, waardoor de oudste zoon van een Israëlitisch gezin niet behoefde te sterven. God

had gezegd dat er in elk huis een lam geslacht moest worden. Het bloed van dat lam moest worden opgevangen en aan de buitenkant worden gestreken op de beide deurposten en op de bovendorpel van elk huis.

‘En het bloed zal u dienen als een teken aan de huizen, waar gij zijt, en als Ik het bloed zie, dan ga Ik u voorbij’ (Exodus 12:13). Dat had God beloofd en dat was dus de garantie voor de veiligheid van de oudste zoon in elk huis. Tenminste – als men deed wat God had voorgeschreven!

Twee huizen

In gedachten gaan we twee verschillende huizen binnen van Israëlitische families.

In het eerste huis zien we direct dat alle bewoners vreselijk bang zijn. De angst staat op hun gezicht te lezen. Hoe komt dat? De oudste zoon vertelt dat de engel van God in de komende nacht door het land zal gaan om alle eerstgeboren zonen te doden. ‘En’, zegt hij, ‘ik ben bang dat hij ook in óns huis zal komen. Pas als de engel ons huis gepasseerd is en het weer dag is geworden, zal ik weten dat ik gespaard ben. Tot zolang leef ik in spanning. De burens beweren wel, dat ze er zeker van zijn dat hun zoon in leven blijft, maar ik durf dat niet te zeggen. Het enige wat ik doen kan, is deze lange, verschrikkelijke nacht wakker te blijven en er het beste van te hopen’.

‘Maar heeft God dan niet aangegeven op welke manier je leven gered kan worden?’

‘Ja zeker! We hebben ook precies gedaan wat God gezegd heeft: we hebben een lam geslacht, een gaaf dier van één jaar oud, en het bloed daarvan aan de bovendorpel en de beide deurposten gestreken. Maar toch zijn we er niet zeker van dat dit helpt en dat we nu echt veilig zijn’.

In het andere huis is rust

Nu gaan we kijken in het huis van de burens.

De hele familie staat om de tafel heen te eten van het gebraden vlees van het lam. Ieder heeft een staf in de hand en staat klaar om het huis te verlaten.

Hoe komt het dat deze mensen zo rustig kunnen zijn, terwijl er toch zulke vreselijke dingen zullen gebeuren? Als we ze dit vragen, wordt ons geantwoord: ‘Wij wachten op het bevel van God om te vertrekken en dan voorgoed de wrede onderdrukkers en de slavendienst in Egypte te verlaten’.

‘Maar zijn jullie dan vergeten dat vannacht een engel van God rondtrekt om alle oudste zonen te doden?’ ‘Dat weten we juist heel goed. Maar met onze zoon kan er niets gebeuren, want het bloed is aan de deur gestreken, zoals God ons opgedragen heeft’.

‘Dat is in het huis van uw burens ook gebeurd en toch zijn ze daar allemaal onrustig en ongelukkig, omdat ze twijfelen of hun zoon wel gespaard zal blijven’.

Dan komt de oudste zoon naar voren. Met overtuiging in zijn stem zegt hij: ‘We hebben niet alleen het bloed aan de deurposten, maar ook het Woord van God. Hij heeft gezegd: ‘Wanneer Hij het bloed zien zal ..., zo zal de Heere de deur voorbijgaan’. God zegt dat alles in orde is en dat

Hij tevreden is als Hij het bloed aan onze deur ziet. Daarom zijn we rustig, en we twijfelen er niet aan dat Hij zal doen wat Hij gezegd heeft'.

Zó is het. Ook voor ons!

Het bloed van het Lam van God, van Jezus Christus, is vergoten. Hij heeft Zijn leven gegeven. Wat zou ons een betere veiligheid voor het oordeel kunnen geven dan het bloed van Christus? Niets!

En het woord dat God gesproken heeft, geeft ons zekerheid. Er kan toch niets zijn dat ons meer zekerheid geeft dan het woord, dat God Zelf gesproken heeft?

En nu een vraag

Wie van de twee zonen was het veiligst? Die in het eerste huis, waar de bewoners bang waren, of in het andere, waar ze geen angst kenden?

Misschien zegt u: 'De zoon in het tweede huis, want hij was rustig en blij'. Maar dat is fout! Absoluut niet! Ze waren beiden even veilig. Hun veiligheid hing niet af van het gevoel binnen in hen, maar van het bloed dat buiten was en van de garantie die God door Zijn Woord gegeven had.

Als u er zeker van wilt zijn dat u in de hemel zult komen, dan moet u geen aandacht schenken aan uw altijd wisselende gevoelens, maar luisteren naar de onveranderlijke woorden van God: 'Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Wie Mijn woord hoort, en gelooft Hem Die Mij gezonden heeft, die heeft het eeuwige leven, en komt niet in het oordeel, maar is uit de dood overgegaan in het leven' (Johannes 5:24).

Uit het dagelijks leven

Er is iemand die gesolliciteerd heeft naar een baan die hij graag wil hebben. Hij wacht en krijgt maar geen antwoord op zijn brief. Als hij er met zijn buurman over praat, zegt die: 'Die baan krijg jij vast wel; je hebt er alle papieren voor en precies de goede leeftijd'. Deze woorden geven hem moed.

De volgende dag ontmoet hij een andere buurman en die zegt: 'Ik ben bang dat je geen schijn van kans hebt, want ik heb gehoord dat er ook een andere gegadigde is, die bevriend is met de directeur'. Zijn hoop is nu ongeveer tot nul gedaald en neerslachtig gaat hij naar huis.

Thuis gekomen ziet hij de post liggen, waaronder de envelop waarop hij wacht. Vlug opent hij de envelop en begint de brief te lezen. Al lezende klaart zijn gezicht op. Hij houdt de brief in de hoogte en roept: 'Hoera, vrouw, ik heb de baan! Salaris en arbeidsvoorwaarden staan erbij. Alles is prima in orde. Ik heb het zwart op wit en dat is voldoende'.

Er zijn veel mensen die net zo ongerust zijn als deze man. Ze worden heen en weer geslingerd door de praatjes van de mensen of door hun eigen telkens veranderende gedachten. Daardoor kunnen ze geen rust vinden en geen houvast.

Hoe krijg ik zekerheid?

Echte zekerheid ontvangen we alleen als we volkomen vertrouwen op het Woord van God. In de

Bijbel wordt ons verteld hoe God over de dingen denkt. Daarin vinden we al Zijn plannen en gedachten. Wie gelooft, dat het wáár is wat God zegt en daarop vertrouwt, die krijgt zekerheid. Bij ieder zal dit anders gaan, want er is geen sjabloon of voorschrift. Het gaat erom dat u werkelijk op Gods Woord vertrouwt. Niet hóe u het doet, maar dát u het doet.

De apostel Paulus predikte de bekering tot God en het geloof in de Heere Jezus Christus (Handelingen 20:21). Want nu komt het erop aan of u gelooft (vertrouwt) dat God alle zonden vergeven heeft. En dan richt God uw oog op de Heere Jezus aan het kruis. Daar heeft Hij alles volbracht en voldaan. U mag dit aangrijpen, geloven, vertrouwen, aannemen. En dan Hem danken dat u het hebt!

Dan verdwijnen twijfel en angst. Het interesseert ons dan ook niet meer wat ménsen beweren. De Bijbel spreekt de waarheid: of hij nu spreekt over het oordeel voor de goddelozen, of dat hij zegt, dat ieder die in Jezus Christus gelooft, eeuwig leven heeft. 'God is geen man, dat Hij liegen zou ... Zou Hij het zeggen en niet doen, of spreken en niet volbrengen?' (Numeri 23:19).

Wat is de ware mate van geloof?

Maar misschien vraagt u: 'Hoe kan ik zeker weten, dat ik voldoende geloof heb?' Daar is maar één antwoord op: Geloof u in de juiste Persoon? Stelt u uw vertrouwen wel op de Zoon van God? Dáár gaat het om. Het gaat niet om de grootte van uw geloof, maar om de betrouwbaarheid van de Persoon op Wie u vertrouwt.

De een is vrijmoedig en grijpt resoluut de hand van Christus aan met de energie van iemand, die op het punt staat te verdrinken. De ander waagt het alleen Hem van achteren te naderen en de zoom van Zijn kleed aan te raken. Dat betekent niet, dat de een veiliger is dan de ander. Beiden hebben ze dezelfde ontdekking gedaan: dat ze allerminst op zichzelf kunnen vertrouwen, maar dat zij Christus nodig hebben voor een volmaakte, innerlijke vrede.

Er is alleen rust te vinden door te vertrouwen op wat Hij gedaan heeft. Dat is geloof. 'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: wie in Mij gelooft, heeft eeuwig leven' (Johannes 6:47).

Het zwakste geloof in Jezus Christus is voldoende om eeuwig leven te ontvangen. Het sterkste vertrouwen op iets buiten Hem – al bestaat dat uit goede werken of godsdienstige gewoonten – brengt iemand in de hel. Maar op de Heere Jezus kunnen wij werkelijk vertrouwen, want Hij is de geliefde Zoon van God. Toen Hij op aarde was, kon de Vader van Hem getuigen: 'Deze is Mijn Zoon, Mijn Geliefde, in Wie Ik Mijn welbehagen heb' (Mattheüs 3:17).

Toen Hij Zijn leven gaf op het kruis, heeft Hij daar de straf voor onze zonden in Zijn lichaam gedragen. Daar heeft God onze ongerechtigheid op Hem doen neerkomen.

Twijfel

Maar een mens kan soms heel verkeerde gedachten hebben. Een meisje zei eens: 'Ik geloof werkelijk in de Heere Jezus, maar als iemand mij vraagt of ik in de hemel kom, durf ik geen ja te zeggen'.

Zij was de dochter van een boer en het was juist marktdag. Haar vader was naar de markt om vee te kopen. Dat wist ik, en ik zei tegen haar: 'Stel dat je vader, als hij thuis komt, je vertelt dat hij tien schapen heeft gekocht. Later op de dag vraagt de buurman aan jou: 'Hoeveel schapen heeft je vader vandaag gekocht?' Als je daarop zou antwoorden: 'Vader zei: tien, maar ik weet

niet zeker of het wel waar is', wat zou je dan doen?'

'Ze zou haar vader tot een leugenaar maken', viel haar moeder in de rede.

'Je moeder heeft gelijk, je zou je vader voor leugenaar uitmaken. Maar nu doe je precies zo tegenover God! Hij heeft gezegd, dat ieder die in Zijn Zoon gelooft eeuwig leven heeft. Als je dit in twijfel trekt, dan maak je God tot een leugenaar'.

'Indien wij het getuigenis van mensen aannemen, het getuigenis van God is groter Wie God niet gelooft, heeft Hem tot een leugenaar gemaakt, omdat hij niet geloofd heeft het getuigenis dat God getuigd heeft van Zijn Zoon (1 Johannes 5:9-10).

Niet naar binnen kijken

Velen zien het geloof als een vage, niet te omschrijven zaak, iets dat zij in zichzelf moeten voelen, om er zeker van te zijn dat zij geschikt zijn voor de hemel. Maar dat is het geloof totaal niet. Wie werkelijk gelooft, kijkt niet naar binnen, om te onderzoeken welke gedachten er in zijn eigen hart leven, maar hij ziet op een levende persoon, op Christus. Hij (of zij natuurlijk!) vertrouwt erop dat wat de Heere Jezus deed, voldoende was om hem in de hemel te kunnen brengen. Hij luistert naar het getuigenis van God, Die de Waarheid en het Licht is. Daardoor ontvangt hij vrede in zijn hart. De Zoon van God is mijn vertrouwen ten volle waard.

Zijn volbrachte werk geeft mij zekerheid voor de eeuwigheid. Het Woord van God verklaart aan ieder, die in Jezus gelooft, dat zijn zonden vergeven zijn, dat hij een kind van God geworden is. In Christus en in Zijn werk vind ik de wég tot behoudenis, en in het Woord van God de kénis van de behoudenis.

3. De blijdschap over de redding

Toch zijn er nog zoveel mensen niet echt gelukkig, hoewel zij zeker weten dat zij in de hemel zullen komen, omdat de Heere Jezus voor hun zonden gestorven is. Er zijn zelfs onder hen gelovigen, die haast nog ongelukkiger zijn ná hun bekering dan daarvoor. Hoe komt dat?

In de Bijbel lezen we, dat de Heilige Geest woont in ieder die in Jezus Christus gelooft, die weet dat zijn zonden vergeven zijn en die vrede met God heeft. Als een gelovige zich gedraagt zoals de Heere dat wil, dan zal de Heilige Geest zijn vruchten in zo iemand tevoorschijn brengen. Die vruchten zijn: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid en zelfbeheersing. Maar als een gelovige zich soms precies zo gedraagt als iemand die niet in Jezus Christus gelooft, dus wanneer hij zondigt, dan wordt de Heilige Geest bedroefd, en zullen die vruchten in meer of mindere mate ontbreken.

Een schaduw over het geluk

Hoe is het mogelijk dat een gelovige nog zoveel verkeerde neigingen heeft en verkeerde dingen doet? Omdat de zonde, de wortel van het kwaad, nog in zijn hart aanwezig is. Als nakomelingen van Adam hebben we allemaal van onze geboorte af de zonde in ons. Zelfs bij een pasgeboren

kind is dat het geval, al heeft het nog geen verkeerd woord kunnen zeggen. 'Zie, ik ben in ongerechtigheid geboren, en in zonde heeft mijn moeder mij ontvangen' (Psalm 51:7). Die zondige natuur raken we ook niet kwijt door in Jezus Christus te geloven. De in ons wonende zonde is te vergelijken met de wortel van een plant die onder het aardoppervlak blijft. Die wortel is onzichtbaar en dat hij er is blijkt pas als er vruchten boven de grond komen. In de Bijbel worden we gewaarschuwd ervoor te zorgen, dat de zonde (de wortel) 'onder de grond blijft'. Dat is alleen mogelijk als de Heilige Geest in ons leven werkzaam is. Worden er toch uitspruitsels van de zonde bij mij zichtbaar, dan wordt de Heilige Geest bedroefd. Het gevolg daarvan is, dat ik niet meer blij en gelukkig ben.

Belangrijke feiten

Er is een groot verschil tussen de gelovigen die leefden vóór de uitstorting van de Heilige Geest, en de gelovigen van deze tijd. Laten we wel bedenken dat onder het oude verbond, in het Oude Testament, elke Israëliet die gezondigd had telkens opnieuw met een zondoffer moest komen. Maar nú, zegt Hebreëën 10, heeft de Heere Jezus 'één slachtoffer voor de zonden geofferd'. Daar moet elk mens één keer komen met al zijn zonden; daar ontvangt elke zondaar verzoening en vergeving, en niet voor een jaar zoals in het Oude Testament op de grote verzoendag, maar voor altijd. En op datzelfde moment gebeurt nog iets heel belangrijks, dat is:

de wedergeboorte

Op datzelfde moment wordt een kind geboren, een kind van God. Wat een genade! En ook dat is niet voor een tijd, dat is te begrijpen. Een geboorte is een geboorte, en hier is zelfs God de Vader ervan. Dat is niet vandaag, en misschien morgen weer over!

En dan is er nog iets dat heel belangrijk is, namelijk:

dat de Heilige Geest in de gelovige komt wonen

Ieder die met heel zijn hart zo op het werk van de Heere Jezus vertrouwt, ontvangt nu de Heilige Geest. Dat was in het Oude Testament niet zo; dat is het Nieuwe, na Handelingen 2. De Heilige Geest is het Die ons nu de zekerheid van het heil geeft; en Die ons het hart van de Vader zó leert kennen, dat wij daardoor God 'Abba Vader', dat is 'lieve Vader', leren noemen. En die Heilige Geest wil ook de kracht in ons leven zijn om elke dag in de kracht van het nieuwe leven de zonde in ons te overwinnen.

Kind van God zijn

Wij mogen dus het veilig zijn en de zekerheid van Gods Woord niet verwarren met de blijdschap die we al of niet bezitten. Zodra wij als kinderen van God iets doen dat de Heilige Geest bedroeft, is onze praktische gemeenschap met God de Vader en met de Heere Jezus onderbroken. Pas als we onze zonden belijden, kunnen we weer gelukkig en blij zijn, omdat dan deze gemeenschap hersteld is. Het voorbeeld van een ongehoorzaam kind is al zo vaak aangehaald, dat ik er alleen maar op hoef te wijzen. Zo'n kind kan niet ervaren dat zijn vader hem liefheeft, want die vader is bedroefd over de ongehoorzaamheid van zijn kind. Eerst moet het beleden hebben wat het verkeerd heeft gedaan en tonen dat het berouw heeft. Dan pas is alles weer tussen vader en kind in orde. Maar ondanks alles blijft het kind een kind van zijn

vader, want dat berust op zijn geboorte, niet op zijn gedrag.

Toen David heel erg tegen God gezondigd had, en dit erkend en beleden had, bad hij niet: 'Geef mij weer uw heil', maar: 'Geef mij weer de **vreugde** van Uw heil (= redding)' (Psalm 51:14).

Zo is het met elke gelovige. Als hij gezondigd heeft, dan is de gemeenschap met de Vader onderbroken; dat is wel een ernstige zaak. Men mist de blijdschap zolang totdat men met een gebroken hart en een verslagen geest tot de Vader komt en zijn zonde belijdt (dat is uitspreekt).

Maar dan krijgt men ook de zekerheid, dat die zonde vergeven is. Dat kan niet missen, want het Woord van God zegt duidelijk: 'Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeeft en ons reinigt van alle ongerechtigheid' (1 Johannes 1:9).

De gemeenschap verbroken

Elk kind van God moet goed weten, dat de band tussen hem en de Vader nooit verbroken kan worden. Hij is en blijft een kind van God. Geen macht op aarde of van de hel kan daarin verandering brengen (Johannes 10:28).

Maar één onreine gedachte, één verkeerd woord, één zondige daad verstoort wel het genieten van de gemeenschap met de Vader. En daardoor verliest hij zijn blijdschap. Als wij daarom de vreugde van de gemeenschap met onze God en Vader en Zijn Zoon Jezus Christus kwijt zijn, moeten wij de oorzaak daarvan opsporen. Zodra wij die ontdekt hebben, moeten wij onze zonden voor onze Vader belijden en onszelf oordelen, omdat wij niet waakzaam of zelfs onverschillig zijn geweest. Laten wij nooit denken, dat de zonde van een gelovige voor God minder erg is dan die van een ongelovige.

Gods gedachten over de zonde zijn onveranderlijk. Hij kan de zonden van een gelovige net zo min door de vingers zien als die van iemand, die Zijn Zoon veracht. Vanzelfsprekend is er wel verschil tussen de zonden die een gelovige doet en die een ongelovige begaat. Ieder die Christus verwerpt en zich niet tot God bekeert, moet zelf de gevolgen van zijn zonden voor eeuwig dragen. De zonden van hen die in Christus geloven, kende God reeds vóór zij geboren waren. En toen de Heere Jezus stierf, heeft Hij in Zijn lichaam ook alle zonden gedragen van hen die pas later in Hem zouden geloven. Daartoe behoren ook de zonden die de gelovige doet nadat hij bekeerd is. Voor al deze zonden heeft Christus geboet en de gerechtigheid van God is er door bevredigd. Als een gelovige zondigt, gaat het er dus niet meer om wat de rechtvaardigheid van God eist, maar het gaat er alleen om de gemeenschap met God als Vader te herstellen. Maar als een gelovige zijn geweten het zwijgen oplegt, als hij niet luistert naar wat de Heilige Geest hem zegt en zo op de verkeerde weg voortgaat, dan zal God hem moeten straffen zoals een vader dat doet met een onhandelbaar kind.

Opvoeding door God

Dat straffen of tuchtigen van God gebeurt tijdens het leven van Zijn kinderen op aarde. Het heeft tot doel hen tot bezinning te brengen, hen van hun verkeerde weg terug te brengen in de gemeenschap met hun Vader. Maar als God Zijn kinderen tuchtigt, heeft dit soms ook het karakter van een straf voor hun verkeerde daden. In de Bijbel wordt daarvan gezegd: 'Maar als wij geoordeeld worden, dan worden wij door de Heere getuchtigd, opdat wij met de wereld niet zouden veroordeeld worden' (1 Korinthe 11:32).

De ontrouw en het verkeerde gedrag van een gelovige brengen geen verandering in zijn eeuwige bestemming. Daarvan is immers de grondslag wat Christus gedaan heeft: dááran ontleent elke gelovige, op grond van wat God in Zijn Woord beloofd heeft, de zekerheid van zijn voor eeuwig behouden zijn. Maar hij kan in die verkeerde toestand niet gelukkig zijn. David heeft dit ondervonden nadat hij gezondigd had en vóór hij die zonde had beleden. Toen was het gedaan met zijn blijdschap en geluk. Hij sprak daarvan bij het dichten van Psalm 32: 'Toen ik zweeg, werden mijn beenderen verouderd, in mijn brullen de ganse dag. Want Uw hand was dag en nacht zwaar op mij'.

God wil niets liever dan Zijn kinderen zegenen: als hun Vader wil Hij hun Zijn heerlijke gemeenschap laten ervaren. Als we dit missen door op onze verkeerde weg te volharden, lijden we een groot verlies. Laten we daarom elke dag waakzaam zijn, opdat we de Heilige Geest niet bedroeven. Het bewustzijn, dat God ons zoveel genade bewezen heeft en het onomstotelijk vaststaat dat de gelovigen in de hemel zullen komen, mag ons niet onverschillig maken. Als we nu wél onverschillig zijn, blijkt daaruit een meest treurige toestand van ons hart. Dan wordt de genade misbruikt. Dan wordt God onteerd. En voor hem die zo leeft, geldt: 'Wat de mens zaait, dat zal hij ook maaien' (Galaten 6:7).

Samenvatting:

- Christus is op de juiste tijd voor goddelozen gestorven. Wie in Hem gelooft, wordt niet geoordeeld. Hij of zij is **veilig**.
- God garandeert in Zijn Woord, dat elke gelovige in de hemel zal komen, in het Vaderhuis. Er is niets dat ons kan scheiden van de liefde van God, in Christus Jezus, onze Heere. Dat is **zeker**.
- Wel kunnen we als Christen de Vader bedroeven door een zondig gedrag. Dan zullen we de gemeenschap met God missen en moet Hij ons tuchtigen. Maar God vindt er Zijn blijdschap in ons **gelukkig** te maken, nadat we onze afdwaling aan Hem beleden hebben.

Nawoord

Wij vinden het fijn dat u deze brochure hebt gelezen!

We hopen dat het u geholpen heeft om iets meer te begrijpen van de Persoon en de grootheid van de Heere Jezus Christus en van Zijn volmaakte werk op het kruis van Golgotha!

Van dat verlossingswerk dat Hij ook voor u, voor jou heeft volbracht.

Mocht je / u nog vragen hebben: dat begrijpen we heel goed! Aarzel dan niet contact met ons op te nemen of te vragen om een gesprek met een Christen.

We zullen ons best doen om je / u te helpen.

Lees ook eens de volgende boekjes over de zekerheid van onze redding, verkrijgbaar bij www.uhwdw.nl:

- Christus, meer dan voldoende, C.H. Mackintosh
- Echte vrede, ware vrijheid, George Cutting
- Opdat de duisternis wijkt, George Cutting
- Uit de duisternis tot het licht, Chr. Briem